

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2014 - 11456

Dato: 28. februar 2015

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 17. december 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 121 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karin Nødgaard (DF).

Spørgsmål nr. 121:

”Ministeren bedes oplyse, hvor mange personer, der skønnes at have været udsat for seksuelle overgreb som barn eller ung, og hvor mange af disse, der menes at udvikle senfølger af disse overgreb, samt hvilke former for senfølger der konstateres”

Svar:

Med henblik på besvarelsen af spørgsmålet har Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold anmodet om bidrag fra Socialstyrelsen.

Socialstyrelsen oplyser følgende:

”Der er et mørketal ved opgørelse af hvor mange personer, der har været udsat for seksuelle overgreb. Der er derfor udfordringer ved at skønne antallet af børn, som er udsat for seksuelle overgreb samt at kunne følge udviklingen i omfang og over tid.

Socialstyrelsen estimerer omfanget på baggrund af registerdata fra Danmarks Statistik over ofre for anmeldte seksualforbrydelser. De anvendte registre er baseret på data fra Politiets sagsstyringssystem (POLSAS) og deres registrering af ofre for sædelighedsforbrydelser. Offerstatistikken anvendes, fordi registerdata er de mest valide opgørelser til at give et skøn over antal af børn og unge udsat for seksuelle overgreb. Baseret på eksisterende viden om overgreb, må det dog forventes, at en del af de børn og unge, som udsættes for overgreb i barndommen, ikke får fortalt om overgrebet før i den tidlige eller sene voksenalder, hvorfor de ikke vil optræde i offerstatistikkerne for de 0-19 årige.

Tabel 1 nedenfor viser det samlede antal ofre for seksualforbrydelser mellem 0-19 år, og tabel 2 viser deres aldersmæssige fordeling. Tabel 2 viser, at omkring halvdelen af ofrene er mellem 10-14 år, når de registreres i politiets database. I perioden fra 2001 til 2013 ses en stigning i andelen af registrerede ofre under 9 år på ca. fire pct., mens andelen af ofre mellem 15-19 år falder med fem pct. i samme periode.

Tabel 1: Antal ofre for seksualforbrydelser (0-19 år) i alt

	Samlet antal
2001	1226
2002	1694
2003	1783
2004	1835
2005	1771
2006	1586
2007	1622
2008	1567
2009	1423
2010	1595
2011	1550
2012	1564
2013	1516

Tabel 2: Procentvis fordeling mellem aldersgrupper

	0-4 år	5-9 år	10-14 år	15-19 år
2001	3,18	16,88	46,17	33,77
2002	2,77	16,59	45,81	34,83
2003	4,82	20,42	47,67	27,09
2004	4,25	18,91	49,37	27,47
2005	3,33	17,39	51,33	27,95
2006	3,47	21,25	46,22	29,07
2007	4,99	17,69	46,55	30,76
2008	3,89	16,91	49,39	29,80
2009	4,50	16,16	50,81	28,53
2010	6,02	17,87	47,77	28,34

2011	4,84	17,94	45,61	31,61
2012	4,54	18,67	47,31	29,48
2013	5,08	19,59	47,36	27,97
Gennemsnit	4,29	18,22	47,84	29,64

Det kan endvidere oplyses, at Socialstyrelsen estimerer, at andelen, der udvikler senfølger som voksne efter at have været udsat for seksuelle overgreb, er 60-80 pct. Estimatet er foretaget på baggrund af internationale undersøgelser, men der er ikke entydige undersøgelser eller enighed blandt forskere om, hvordan andelen kan beregnes.

I forhold til hvilke former for senfølger, der kan konstateres, kan Socialstyrelsen oplyse, at senfølger efter seksuelle overgreb i barndommen ikke kan karakteriseres ved en bestemt diagnose eller et bestemt syndrom. De er derimod kendetegnet ved en lang række sociale og psykiske vanskeligheder (hvor nogle diagnoser synes at optræde oftere end andre). Personer, der lider af senfølger, fremtræder derfor heller ikke som en ensartet gruppe med klare kendetegn.

Blandt de hyppigst forekommende senfølger kan nævnes posttraumatisk stressforstyrrelse (PTSD), angst og depression. Ved siden af disse kan nævnes lavt selvværd, tvangsforestillinger, problemer med krop og seksualitet, selvskadende, suicidal eller seksualiseret adfærd, spiseforstyrrelser og stofmisbrug. Forskning viser, at personer med udtalt posttraumatisk stress har problemer med at gennemføre uddannelsesforløb og med at fastholde beskæftigelse (eksempelvis pga. koncentrationsproblemer)."

Manu Sareen

/ Lise Stidsen Vandahl